



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 9857/2024**  
**15.05.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васиљевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Граовац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 435/2023 од 01.03.2024. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 435/2023 од 01.03.2024. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 435/2023 од 01.03.2024. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 154/22 од 16.11.2023. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде части и права личности, исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, као неоснован. Ставом 2. изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.050,00 динара.

Виши суд у Неготину је, пресудом Гж 435/2023 од 01.03.2024. године, одбио, као неосноване, жалбе тужиоца и туженог и потврдио пресуду Основног суда у Мајданпеку П 154/22 до 16.11.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених душевних болова због повреде части и права личности. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да тужени тужиоцу није упутио било коју реч која би за последицу имала повреду његове части и права личности. Указивање тужиоца на погрешну примену материјалног права није од утицаја на одлучивање јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од утицаја на уједначавање судске праксе, од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 03.07.2022. године, а вредност предмета спора је 80.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**